

Відповідь Позивача на «ЗАПЕРЕЧЕННЯ» представника Відповідача щодо позову до Згуровського про підозріння в корупційній діяльності

ВАША ЧЕСТЬ!

Представленное ответчиком так называемое «заперечення» на самом деле является явкой с повинной, в которой не только подтверждаются допущенные правонарушения при неподобающем рассмотрении моих обращений о коррупционной деятельности Згуровского, но и дополнено новыми аргументами.

Всё «заперечення» – это смесь *лукавства* – лжи, попытка найти лазейку для оправдания своего некорректного поведения, *лицемерия* – поведение, прикрывающее **неискренность**, злонамеренность притворным чистосердечием, добродетельностью и *ханженства* – это приложение к другим стандартам, которые отказываются применять к себе.

В приложении к «запереченню» непонятно для чего приведены документы либо присутствующие в иске, либо не относящиеся к иску, например, №№ 1, 2, 5, 9, 13, 14.

Ответом Згуровского по сути иска для его представителя может быть пустое письмо, где кроме здравствуйте и до свидания ничего нет. Это явная ложь, предназначенная или для не осведомленного позивача, либо для подконтрольного суда.

В соответствии со ст. 15 Закона Украины «Про звернення громадян»: «Органи державної влади, місцевого самоврядування та їх посадові особи, керівники та посадові особи підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, об'єднань громадян, до повноважень яких належить розгляд заяв (клопотань), **зобов'язані об'єктивно і вчасно розглядати їх, перевіряти викладені в них факти, приймати рішення відповідно до чинного законодавства і забезпечувати їх виконання, повідомляти громадян про наслідки розгляду заяв (клопотань)**».

За все время Згуровский не представил ни одного ответа, удовлетворяющего требованиям упомянутой статьи: он либо врет, либо дозирует ответ полуправдой, скрывая правду, либо не отвечает вообще, либо передает право ответа другому лицу.

Представитель відповідача лжет, когда пишет об иске, что он подан з «метою майбутніх запламовування ділової репутації та чесного імені Університету»: «Зі зісту всіх попередніх правовідносин з позивачем стає очевидним, що незалежно від змісту наданих Університетом відповідей, всі подані звернення будуть використані як підстава для майбутніх позовів з метою запламовування ділової репутації та чесного імені Університету».

Такую чушь в народе называют «бредом сивой кобылы». Эти измышления не подкреплены никакими доказательствами. При этом представитель-юристка должна знать, что честь, достоинство и деловая репутация относятся к людям, а не к кампусу университета и зданиям.

С десятков амбициозных и тщеславных коррупционеров, воров и их покровителей, обосновавшихся в университете, создавших сложную замаскированную систему хищения бюджетных средств, не могут опорочить его доброго имени. Именно с целью сохранить доброе имя КПИ путем избавления от воров и коррупционеров и подан настоящий и другие иски против чиновников КПИ, в том числе и руководителя юридического управления А. Бежевець, за заведомо умышленную ложь в «запереченні», которое представляла на суде ее ученица Дубняк М. В. (додаток 1) и вместе со своей начальницей и преподавательницей вляпалась в историю: **Стаття 26.** «Співучасть у злочині є умисна спільна участь декількох суб'єктів злочину у вчиненні умисного злочину».

Что касается «...зобов'язання утримуватися від дій, які могли б порушити права інших осіб...», то, мабуть, представник відповідача мала на увазі себе і свою недобросовісну подругу.

Що торкається Дубняк, то її представництво **також не є дійсним** тому що підпадають під статтю 364 КК України, а також під статтю 40 КЗпП України, як службовій особі.

«Трудовий договір, укладений на невизначений строк, а також строковий трудовий договір до закінчення строку його чинності можуть бути розірвані власником або уповноваженим ним органом лише у випадках: 4) прогулу (в тому числі відсутності на роботі більше трьох годин протягом робочого дня) без поважних причин. Її робоче місце в КПИ, а в

суді вона може знаходитися як представник юридичної особи лише за дорученням посадових перших осіб КПП.

Дії Представника відповідача підпадають під **пункт 3 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції»**: 3) особи, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків у юридичних особах приватного права незалежно від організаційно-правової форми, а також інші особи, які не є службовими особами та які виконують роботу або надають послуги відповідно до договору з підприємством, установою, організацією, - у випадках, передбачених цим Законом.

Відповідно до **ст. 21 цього Закону** «окремі громадяни в діяльності щодо запобігання корупції мають право: 1) повідомляти про виявлені факти вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, реальний, потенційний конфлікт інтересів спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції, Національному агентству, керівництву чи іншим представникам органу, підприємства, установи чи організації, в яких були вчинені ці правопорушення або у працівників яких наявний конфлікт інтересів, а також громадськості;»

Представлене заперечення М. В. Дубняк **не є дійсним** – це недійсний документ, у зв'язку з тим, що вона не мала права його готувати, тому що є посадовою особою КПП (примітки 1 статті 364 КК України).

Визначення «службової особи» у законодавстві дає Кримінальний кодекс України (примітка 1 статті 364): «Службові особи – особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також обіймають постійно чи тимчасово в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на державних чи комунальних підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною особою підприємства, установи, організації, судом або законом.

Окрім вищевикладеного в запереченні є видимою спроба умисного приховування злочину

Стаття 396. Приховування злочину: 1. Заздалегідь не обіцяне приховування тяжкого чи особливо тяжкого злочину – карається арештом на строк до трьох місяців або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.

Стаття 28. Вчинення злочину групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією

1. Злочин визнається таким, що вчинений групою осіб, якщо у ньому брали участь декілька (два або більше) виконавців без попередньої змови між собою.

2. Злочин визнається вчиненим за попередньою змовою групою осіб, якщо його спільно вчинили декілька осіб (дві або більше), які заздалегідь, тобто до початку злочину, домовилися про спільне його вчинення.

Именно поэтому я и мои коллеги требовали от ректора либо уходит по-добру и по-здорову за власним бажанням со своими поделщиками, либо быть «раскулаченным» и осужденным по статьям КК Украины. Хотели дать ему выбор.

После ознакомления с настоящим «запереченням», запобіганням Позивача о «...злоупотреблении правом...», «При здійсненні цивільних прав особа повинна додержуватися моральних засад суспільства» возмущенные коллеги сочли правильным лишить Згуровского выбора и по их рекомендации в конце февраля я передал в антикоррупционное бюро заявление о подозрении в коррупции и все материалы, в том числе судебного дела.

У Згуровского может оказаться много поделщиков и соучастников противоправной деятельности/бездеятельности.

Позивач,

Д. Зеркалов

Єгорова Валентина Сергіївна - Кафедра публічного права

Посада, науковий ступінь та звання: кандидат юридичних наук, доцент.
Освіта та наукові досягнення: У 2003 році закінчила Луганську академію внутрішніх справ ім. 10-річчя незалежності України за спеціальністю «Правознавство», кваліфікацією «Юрист». В 2008 захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.02 – «Конституційне право» на тему «Конституційно-правовий статус суддів судів загальної юрисдикції». У 2012 році присвоєно вчене звання доцента.

Курси, що викладає: «Конституційне право», «Адвокатура в Україні», «Основи конституційного права».

Сфера наукових інтересів: конституційно-правові основи судоустрою та статусу суддів в Україні.

Має понад 20 наукових робіт.

Публікації останніх років: